

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 17. september 2014

Sag 94/2014

(2. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T

(advokat Finn Roger Nielsen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Lyngby den 6. maj 2013 og af Østre Landsrets 18. afdeling den 29. januar 2014.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Thomas Rørדם, Poul Dahl Jensen, Lars Hjortnæs og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært strafbortfald og mere subsidiært formildelse.

Rigsadvokaten har påstået skærpe, således at byrettens dom stadfæstes.

Anbringender

T har til støtte for sin principale påstand navnlig anført, at han ikke har foretaget konstruktionsændringer på sin Landrover Discovery 3, og at der derfor ikke foreligger en overtrædelse af den dagældende bestemmelse i registreringsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, nr. 1.

Bilen var konstrueret og indrettet til ophold og beboelse derved, at der var etableret aftagelige sæder, monteret et særligt tag og et sammenklappeligt køkken, som var klargjort til montering af bord og gasblus. Der kan efter lovbestemmelsen ikke stilles krav om, at alt løst camperudstyr altid skal medbringes under kørslen, jf. herved straffelovens § 1. Det fremgik heller

ikke af hans toldattest. Indretningen til beboelse var ikke afhængig af, om f.eks. hynder, luftmadras eller den løse bordplade var medbragt. Han har endvidere været udsat for forskelsbehandling i forhold til andre indehavere af autocampere, idet han ikke modtog en toldattest, hvor kravet om altid at medbringe alt løst camperudstyr fremgik, og idet han ikke var blevet advaret om SKATs administrative praksis, sådan som andre blev ved advarselsbreve udsendt i januar 2012. Såfremt han findes skyldig, bør straffen bortfalde, fordi retstilstanden har været uklar, og fordi han ikke modtog en toldattest, hvor kravet om altid at medbringe alt løst camperudstyr fremgik. Skal der udmåles en straf, bør den formildes, fordi den fastsatte bøde ikke står i rimeligt forhold til hans kun lejlighedsvis anvendelse af bilen uden det løse camperudstyr.

Rigsadvokaten har navnlig anført, at T ved ikke at medbringe alt løst camperudstyr har anvendt sin Landrover Discovery 3 i strid med betingelserne for den særligt lempelige afgiftsberigtigelse, han opnåede i 2006 efter den dagældende bestemmelse om autocampere i registreringsafgiftslovens § 5 a, stk. 1, nr. 1. Det følger af bestemmelsens ordlyd, at køretøjet ikke alene skulle være konstrueret, men også indrettet til ophold og beboelse, og det skulle køretøjet efter ordlyden være "utvivlsomt". Denne forståelse er også i overensstemmelse med forarbejderne til bestemmelsen. Det forhold, at SKAT ikke har pålagt alle andre at betale registreringsafgift eller anmodet om, at der blev rejst tiltale mod dem, medfører ikke, at T skal stilles anderledes end det, som følger af reglerne på området. Der er ikke grundlag for strafbortfald, idet reglerne ikke har været uklare, men tværtimod har været beskrevet klart i SKATs vejledninger fra 1999 og frem til lovændringen i 2007. Der er ikke grundlag for, som landsretten har gjort, alene at fastsætte en ordensbøde for overtrædelsen. Der bør, som byretten har gjort, udmåles en normalbøde for den groft uagtsomme overtrædelse af punktafgiftslovgivningen, jf. Den juridiske vejledning pkt. A.C.3.5.2.2.

Retsgrundlag mv.

Reglerne om en særlig lempelig afgift for campingbiler (autocampere) blev oprindeligt indsat i registreringsafgiftsloven ved lov nr. 61 af 7. februar 1990 med følgende ordlyd:

"§ 5 a. For køretøjer med tilladt totalvægt over 2 t, som utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, udgør afgiften 60 pct. af den afgiftspligtige værdi.
Stk. 2. Et køretøj, som er berigtiget med afgift efter stk. 1, afgiftsberigtiges efter § 4, når betingelserne for den foretagne afgiftsberigtigelse ikke længere er opfyldt. Afgiften nedsættes dog med 60 pct. af køretøjets afgiftspligtige værdi."

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår bl.a. (jf. Folketingstidende 1989-90, tillæg A, L 42, sp. 1329 og 1331):

"Almindelige bemærkninger

...

A. 1. Campingbiler.

Ved lovforslaget foreslås afgiften af campingbiler nedsat.

Efter gældende regler beskattes campingbiler (autocampere, motorhomes m.v.) som almindelige personbiler. Det betyder, at de belægges med 105/180 pct. afgift af bilens værdi indbefattet moms.

Det forhold, at campingbiler på grund af deres særlige opbygning og indretning til ophold og beboelse er bekostelige i anskaffelse selv uden afgift, har medført, at der her i landet kun er registreret få campingbiler.

For at gøre det lettere både at erhverve og leje campingbiler foreslås det, at der indføres en særlig afgiftssats for biler, der utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse.

Satsen er foreslået fastsat til 60 pct. af den afgiftspligtige værdi. En værdiafgift på 60 pct. skønnes at give den afgiftsbelastning, der udligner afgiften af den særlige campingindretning, og skønnes samtidigt at være den lavest mulige sats, når det skal undgås, at campingbiler substituerer almindelige personbiler.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 3 [§ 5 a]

Forslaget om afgiftslettelse vedrører alene køretøjer med totalvægt over 2 tons, der utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse. Det betyder, at køretøjet skal have en passende loftshøjde, og skal være indrettet med sovepladser, køkken, vand-, og spildevandstank m.m. Beboelsesdelen kan eventuelt være aftagelig.

Hvis køretøjet efterfølgende ombygges til almindelig personbil afgiftsberigtiges det som sådan, idet afgiften dog nedsættes med 60 pct. af den afgiftspligtige værdi."

Under lovforslagets behandling besvarede skatteministeren bl.a. følgende spørgsmål fra Folketingets Skatteudvalg (jf. L 42 – bilag 3 og 17):

"Spørgsmål 3:

Ad nr. 3. Hvad kan ministeren oplyse om afgiftsberegningen, når beboelsesdelen er aftagelig, og køretøjet benyttes til almindelig kørsel uden beboelsesdelen?

Svar:

Af en bil, der er konstrueret og indrettet til campingformål, skal der svares afgift som sådan, hvad enten beboelsesdelen er fast monteret eller aftagelig. At beboelsesdelen eventuelt senere tages af i kortere eller længere perioder, har ingen betydning for afgiftsberegningen.

...

Spørgsmål 9:

Ad besvarelsen af spørgsmål 3...

Kan konstruktionen af en bil med aftagelig beboelsesdel give anledning til misbrug i afgiftsmæssig forstand, hvis køretøjet benyttes uden beboelsesdel?

Svar:

For at bilen skal kunne afgiftsberigtiges med 60 pct. skal der svares afgift af bilens værdi monteret med beboelsesdelen. Køretøjet uden beboelsesdel vil fremtræde som en ladvogn og frit kunne benyttes som sådan.

Afgiften på 60 pct., der er betalt af værdien med beboelsesdelen, vil være større end afgiften på en gul-plade-bil, hvor afgiften mellem 2 og 3 tons i tilladt totalvægt er 12.000 kr. og mellem 3 og 4 tons 7.500 kr. Der er derfor ingen risiko for misbrug."

Ved lov nr. 463 af 31. maj 2000 blev reglerne for campingbiler i registreringsafgiftsloven justeret, og bestemmelsen fik følgende ordlyd:

"§ 5 a. For følgende køretøjer udgør afgiften 0 kr. af de første 12.100 kr. af den afgiftspligtige værdi og 60 pct. af resten:

1) Køretøjer med en egenvægt over 2 t, som utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer,

..."

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår bl.a. (jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, L 235, s. 6437 og 6439):

"Almindelige bemærkninger

...

Campingbiler

I 1989 blev registreringsafgiften af campingbiler med virkning fra 1. januar 1990 nedsat fra marginalt 180 pct. til 60 pct. med den begrundelse, at campingindretningen ikke skulle belastes med den høje marginale afgift af almindelige personbiler.

Efter bestemmelsen defineres campingbiler, som biler med en tilladt totalvægt over 2 ton, som er utvivlsomt indrettet til ophold og beboelse. I bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslaget blev dette specificeret yderligere: "køretøjet skal have en passende loftshøjde, og skal være indrettet med sovepladser, køkken, vand- og spildevandstank mm." (L 42, 1989-90-samlingen).

Metoderne til at opfylde kravene til indretningen af campingbiler til meget lave omkostninger er imidlertid blevet mere og mere fantasifulde i de forløbne 10 år. Derved udvandes den oprindelige begrundelse for at campingbiler skulle have en lavere afgiftsats samtidigt med, at campingbiler substituerer større personbiler, der kunne give et langt større provenu til statskassen.

...

Regeringen foreslår derfor, at bestemmelsen om den særligt gunstige afgiftsberigtigelse for campingbiler præciseres med krav om mindst 4 sovepladser og en ændring med hensyn til størrelsen af bilerne fra 2 ton tilladt totalvægt til 2 ton egenvægt. Herved skulle ordningen kunne normaliseres samtidigt med, at "rigtige" campingbiler fortsat kan få glæde af ordningen.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

...

Til nr. 8 [§ 5 a]

Den foreslåede ændring præciserer, at der med campingbiler forstås køretøjer med en egenvægt over 2 t, som utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer. Både præciseringen med hensyn til størrelse af bilen og overnatningsfaciliteterne, har til formål at begrænse mulighederne for at få almindelige større personbiler kategoriseret som campingbiler."

Under førstebehandlingen af lovforslaget i Folketinget anførte skatteministeren (Ole Stavad) bl.a. (jf. Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne, s. 6427):

"...Problemet er den direkte omgåelse af reglerne... De biler, vi taler om her, er ikke biler, der er købt med henblik på at blive brugt som campingbiler. Det er biler, der får en interimistisk indretning, så de formelt opfylder nogle betingelser, og derefter bruges de som ganske almindelige biler til daglig drift med en afgift, der er langt, langt lavere end for alle andre biler. Vi har kunnet se, at der har været en eksplosion i antallet af biler af den karakter ... Jeg tror ikke, nogen af os er tjent med, at vi har en lovgivning, som bruges til noget ganske andet end det, der er tilsigtet."

Under lovforslagets videre behandling besvarede skatteministeren bl.a. følgende spørgsmål fra Folketingets Skatteudvalg (jf. L 235 – bilag 16 og 17):

”[Kommentar til henvendelse fra en borger, N.N.:]

[N.N.] mener, at det i lovforslaget angivne provenutab ved den nuværende campingbilordning er ren gætværk og forkert, at kravet om mindst 4 sovepladser er urimeligt, og endelig at lovforslaget er en handelshindring og alene er begrundet i misundelse.

Hertil bemærkes: Den del af lovforslaget, der vedrører campingbiler, går ud på at normalisere ordningen for campingbiler således, at Folketingets oprindelige intention om en særligt lav registreringsafgift af biler, som er utvivlsomt indrettet til ophold og beboelse, fortsat er gældende, men uden at ordningen benyttes til biler, der i praksis substituerer andre større personbiler til fuld afgift.

Det er indlysende, at de biler, der uden ændringer i den særligt fordelagtige campingbilordning, vil blive brugt som andre større personbiler, vil opfylde et kørselsbehov, som ellers skulle have været dækket på anden måde – typisk af en almindelig personbil til fuld afgift.

Når det gælder antallet af sovepladser, mener jeg, at dette er et nødvendigt krav for at leve op til ovennævnte oprindelige intention. Ægteparret, der hellere vil have gulv- eller bagageplads i stedet for 2 af sovepladserne, må henvises til at lade de ekstra sovepladser forblive i den position, som de har under kørslen. Ellers ville loven jo alligevel åbne for biler, hvor beboelsesformålet træder i baggrunden.

...

Spørgsmål 5:

Hvad er ministerens holdning til ved et ændringsforslag at tage den del af lovforslaget, der vedrører campingbiler, ud med henblik på at få undersøgt resultatet af de administrative stramninger, der er gennemført i december 1999, og at få undersøgt mulige modeller, som - hvis de gennemførte administrative stramninger viser sig utilstrækkelige - kan forhindre det egentlige misbrug af reglerne?

Svar:

Den administrative stramning som [SKAT] har gennemført tager udgangspunkt i lovens nuværende ordlyd og herunder den støtte til begrebet ”utvivlsomt indrettet til ophold og beboelse”, der kan hentes i bemærkningerne til det lovforslag, der gennemførte særeglerne for campingbiler i 1990. Opstramningen går ud på at sikre, at der ikke efter godkendelsen som campingbil kan ske større ændringer af campingindretningen, der går ud på at tilbageføre bilen i skikkelse af almindelig større personbil.

Lovforslaget supplerer den administrative stramning ved at øge kravet til størrelsen af bilerne med ca. 50 pct. og øge kravet til det mindste antal sovepladser med ca. 100 pct. sammenholdt med nuværende lovgivning/praksis.

...”

Den administrative stramning gennemført i december 1999, der er henvist til i spørgsmål 5, er beskrevet i SKATs nyhedsbrev af december 1999 til virksomheder, der er registreret efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer mv. samt virksomheder, der handler med eller ombygger campingbiler (j.nr. 99/99-343-00021). Af nyhedsbrevet fremgår bl.a.:

"Praksisændring

Med virkning fra den 1. februar 2000 vil der i godkendelserne fra [SKAT] blive anført, hvor mange sæder bag førersædet, som den ombyggede autocamper er godkendt med. Eventuelle befæstningshuller og -beslag mv. til ekstra sæder vil blive krævet afdækket eller fjernet.

Der vil endvidere blive stillet krav om, at køkkenarrangementet er fastmonteret i køretøjet. I nogle køretøjer er køkkenarrangementet indrettet på en sådan måde, at det (under kørsel) kan sammenklappes helt eller delvist, hvilket fortsat vil kunne accepteres.

I en autocamper skal der altid under kørsel medbringes bord (evt. aftageligt) samt udstyr til indretning af sovepladser."

De to sidste citerede afsnit svarer til, hvad der fremgår af SKATs punktafgiftsvejledning af 1. juli 2000, pkt. E.1.4.4:

"E.1.4.4 Busser og autocampere – 60 pct. afgift

...

Konstruktion og indretning

Autocampere skal have en tilladt totalvægt over 2 tons og være utvivlsomt konstrueret og indrettet til ophold og beboelse. Det vil sige forsynet med vinduer, isoleret, indvendig beklædt og opvarmet som større campingvogne. Der skal være sovepladser i køkkenarrangement med vand- og spildevandstanke evt. toilet og passende loftshøjde.

Sovepladserne kan indgå i kombination med køretøjets opholds- og spiseplads. Vand- og spildevandsanlæg skal være af en art og omfang, der svarer til køretøjets størrelse. En autocamper skal have en passende loftshøjde for at opfylde kravet om at være konstrueret og indrettet til ophold og beboelse. En passende loftshøjde betyder, at køretøjet enten skal have forhøjet tag eller løftbart tag. Der er ikke fastsat en minimumsloftshøjde, men der skal være sædvanlig ståhøjde ved køkkenarrangementet, og i bilens opholds- og gangarealer skal der være en loftshøjde, der tillader oprejst eller i det mindste let foroverbøjet gang.

Køkkenarrangementet skal være fastmonteret i køretøjet. I nogle køretøjer er køkkenarrangementet indrettet på en sådan måde, at det (under kørsel) kan sammenklappes helt eller delvis, hvilket godt kan accepteres. I en autocamper skal der altid under kørsel medbringes bord (evt. aftagelig!) samt udstyr til indretning af sovepladser."

Disse afsnit fremgik uændret af punktafgiftsvejledningen, indtil § 5 a, stk. 1, blev ændret ved lov nr. 541 af 6. juni 2007, hvor bestemmelsen om autocampere blev flyttet til stk. 2 og fik følgende ordlyd:

”Stk. 2. Køretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, afgiftsberigtiges efter § 4. For køretøjer som nævnt i 1. pkt. med en tilladt totalvægt på mindst 2 t, der er indrettet med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer, kan der dog ved afgiftsberigtigelsen ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen samt fortjeneste og moms heraf...”

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår bl.a. (jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, L 217, s. 7830):

”1.5. Stramning for autocampere

Det har vist sig, at bestemmelsen er blevet udnyttet på en uhensigtsmæssig måde, idet almindelige større personbiler – oftest af MPV-type – ombygges til campingbiler, hvor omkostningerne ved ombygningen har været meget begrænsede, således at disse biler i praksis substituerer almindelige større personbiler, hvorved provenuet fra registreringsafgiften af personbiler udhules.

Det foreslås, at hovedreglen fremover bliver, at der for campingbiler betales registreringsafgift som for almindelige personbiler, men at værdigrundlaget er uden udgiften til campingindretningen.”

Registreringsafgiftsloven indeholder bl.a. følgende straffebestemmelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 10. januar 2014:

”§ 27. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

...

4) anvender et afgiftspligtigt køretøj, der er fritaget for afgift, eller hvoraf der er betalt afgift efter bestemmelserne i § 5, § 5 a, stk. 1 og 2, § 6, stk. 1, § 6 a, stk. 1, eller § 6 b, stk. 1, i strid med de betingelser, der gælder for fritagelsen eller afgiftsberigtigelsen efter den pågældende bestemmelse,

...”

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund mv.

T erhvervede den 15. september 2006 en Landrover Discovery 3, som blev afgiftsberigtiget efter den dagældende bestemmelse for campingbiler (autocampere) i registreringsafgiftslo-

vens § 5 a, stk. 1, nr. 1, hvorefter afgiften udgjorde 0 kr. af de første 12.100 kr. af den afgiftspligtige værdi og 60 % af resten. Dette var en undtagelse fra den almindelige bestemmelse om registreringsafgift af personbiler i § 4, hvorefter afgiften udgjorde 105 % af de første 57.400 kr. af den afgiftspligtige værdi og 180 % af resten.

Det var efter § 5 a, stk. 1, nr. 1, en betingelse for den lempelige afgiftsberigtigelse, at køretøjet utvivlsomt var konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer.

Efter registreringsafgiftslovens § 27, stk. 1, nr. 4, straffes med bøde bl.a. den, der forsætligt eller groft uagtsomt anvender et afgiftspligtigt køretøj, hvoraf der er betalt afgift efter § 5 a, stk. 1 og 2, i strid med de betingelser, der gælder for afgiftsberigtigelsen efter den pågældende bestemmelse.

Siden en praksisændring offentliggjort i december 1999 har SKAT fortolket bestemmelserne således, at der i en autocamper under kørsel bl.a. altid skal medbringes bord (eventuelt aftageligt) samt udstyr til indretning af sovepladser. Denne praksis er også beskrevet i punktafgiftsvejledningen fra 2000 og i de følgende år, hvor den lempelige registreringsafgift for autocampere var gældende.

Ved en lovændring i 2000 skærpede Folketinget bestemmelsen om indregistrering af autocampere for at begrænse mulighederne for at få almindelige større personbiler kategoriseret som campingbiler og derved undgå, at autocampere substituerede større personbiler. SKATs administrative stramning blev omtalt i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget.

Strafhjemlen mv.

Højesteret finder, at det er i overensstemmelse med lovens ordlyd, forarbejder og formål at stille krav om, at bilens camperudstyr skal medbringes under kørsel i en autocamper, for at den kan anses for ikke alene konstrueret, men også utvivlsomt indrettet til ophold og beboelse.

Det lægges efter landsrettens bevisresultat til grund, at T blev standset af politiet under kørsel på offentlig vej den 2. juni 2011 uden at medbringe bilens camperudstyr, herunder bord, gasblus og liggeunderlag, og at han i foråret 2011 i flere tilfælde havde foretaget tilsvarende kørsler. Landsretten fandt, at forholdet kunne tilregnes T som i hvert fald groft uagtsomt.

Højesteret tiltræder herefter, at T er fundet skyldig efter registreringsafgiftslovens § 27, stk. 1, nr. 4, jf. § 5 a, stk. 1, nr. 1, som affattet ved indregistreringen af hans bil i 2006, jf. lovbe-kendtgørelse nr. 977 af 2. december 2002.

Højesteret finder endvidere, at T ikke har været udsat for en forskelsbehandling i forhold til andre ejere af autocampere, som kan begrunde straffrihed eller strafbortfald. Der er heller ikke grundlag for at lade straffen bortfalde under henvisning til, at retstilstanden har været uklar, idet SKATs administrative praksis havde været uændret siden december 1999 og offentlig tilgængelig bl.a. i punktafgiftsvejledningen på tidspunktet for indregistreringen af Ts køretøj i 2006.

Fastsættelse af bøden

Det fremgår af SKATs juridiske vejledning pkt. A.C.3.5.4.5.2., at der alene forudsættes fastsat en normalbøde beregnet på grundlag af den unddragne registreringsafgift, hvis et køretøj benyttes i strid med reglerne i registreringsafgiftsloven i mere end 3 måneder, og at der i andre tilfælde forudsættes fastsat en mindre ordensbøde.

Ordensbøder forudsættes efter vejledningen graderet efter, om der har været tale om retsstridig benyttelse i indtil 1 uge, herunder enkeltstående tilfælde (1.500 kr.), i mere end 1 uge, men ikke over 1 måned (3.000 kr.), i mere end 1 måned, men ikke over 2 måneder (4.500 kr.), eller i mere end 2 måneder, men ikke over 3 måneder (7.500 kr.).

Det fremgår af landsrettens dom, at landsretten i overensstemmelse med Ts forklaring har lagt til grund, at han ud over kørslen den 2. juni 2011 ”i foråret 2011 i flere tilfælde havde foretaget tilsvarende kørsler”. Af Ts forklaring for landsretten fremgår, at det formentlig drejede sig om 6-7 kørsler i foråret 2011, hvor han kørte til en containerplads i forbindelse med, at han renoverede sit hus, og at han efter hver kørsel genplacerede camperudstyret i bilen.

Da det ikke fremgår af landsrettens bevisvurdering, hvornår i foråret 2011, de tidligere 6-7 kørsler fandt sted, finder Højesteret, at der ved straffastsættelsen må tages udgangspunkt i, at det ikke kan udelukkes, at kørslen den 2. juni 2011 og de forudgående 6-7 kørsler har ligget inden for en periode på 1 måned.

På den baggrund fastsætter Højesteret bøden til 3.000 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage.

Der er herefter ikke anledning til at tage stilling til, hvordan bøden skulle fastsættes, hvis det måtte lægges til grund, at de i alt 7-8 enkeltstående kørsler havde fundet sted over en periode på mere end 1 måned, herunder en periode på mere end 3 måneder.

Konklusion

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom med den ændring, at bøden nedsættes til 3.000 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at T straffes med en bøde på 3.000 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 6 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 29. januar 2014 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommerne Ulla Staal, Steen Mejer og Anders Rex Ronn (kst.)).

18. afd. nr. S-1668-13:

Anklagemyndigheden

mod

T

(Født marts 1963)

(advokat Finn Roger Nielsen, besk.)

Lyngby Rets dom af 6. maj 2013 (1-284/2013) er anket af T med påstand om
frifindelse, subsidiært strafbortfald og mere subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og af vidnet V1
, der begge har forklaret i det væsentlige som i byretten.

De af vidnerne V2 og V3 i byretten afgivne
forklaringer er dokumenteret.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han af bilforhandleren fik at vide, at han ikke måtte foretage konstruktive ændringer af bilen, men ikke at løse dele af bilens campingudstyr ikke måtte udtages af bilen. Han vidste således ikke, at alt campingudstyr altid skulle medbringes under kørsel, og byrettens gengivelse af hans forklaring om det modsatte er derfor forkert. Det var kun i foråret 2011, at han, formentlig 6-7 gange, havde alt løst campingudstyr ude af bilen i forbindelse med, at han kørte til containerpladsen, fordi han renoverede sit hus. Efter hver kørsel genplacerede han campingudstyret i bilen. Køkkenmodulet var fastmonteret og blev ikke udtaget af bilen, bortset fra dets svingarm, som var en aftagelig losdel. Han solgte bilen primo 2013.

Vidnet VI har supplerende forklaret blandt andet, at tiltalte ikke havde det foreskrevne campingudstyr med i bilen, da hun i juni 2011 bragte ham til standsning. Der manglede således køkkenmodulets svingarm og gasblus samt luftmadrasser, hynder eller plader til etablering af sovepladser. Afgiftslempelsen forudsætter, at man til enhver tid kan indrette bilen til ophold og beboelse, og det kunne man ikke på kontroltidspunktet.

Retsgrundlaget

Ved lov nr. 463 af 31. maj 2000 om ændring af blandt andet lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. blev bestemmelsen i dagældende lovs § 5 a, stk. 1, nr. 1, om den særligt gunstige afgiftsberigtigelse for campingbiler affattet således: "Køretøjer med en egenvægt over 2 t, som utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer,". Af lovforslagets bemærkninger fremgår blandt andet (Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, L 235, s. 6436 ff):

"Almindelige bemærkninger

...

Campingbiler

I 1989 blev registreringsafgiften af campingbiler med virkning fra 1. januar 1990 nedsat fra marginalt 180 pct. til 60 pct. med den begrundelse, at campingindretningen ikke skulle belastes med den høje marginale afgift af almindelige personbiler.

Efter bestemmelsen defineres campingbiler, som biler med en tilladt totalvægt over 2 ton, som er utvivlsomt indrettet til ophold og beboelse. I bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslaget blev dette specificeret yderligere: "kø-

retojet skal have en passende loftshøjde, og skal være indrettet med sovepladser, køkken, vand- og spildevandstank mm.” (L 42, 1989-90-samlingen).

Metoderne til at opfylde kravene til indretningen af campingbiler til meget lave omkostninger er imidlertid blevet mere og mere fantasifulde i de forløbne 10 år. Derved udvandes den oprindelige begrundelse for, at campingbiler skulle have en lavere afgiftssats samtidigt med, at campingbiler substituerer større personbiler, der kunne give et langt større provenu til statskassen.

I 1996 registreredes 281 fabriksnye campingbiler. I 1997 og 1998 udgjorde registreringerne henholdsvis 306 og 389, mens der i 1999 er registreret 782 fabriksnye campingbiler. Der er således sket mere end en fordobling i antallet af nyregistreringer af campingbiler. Dette er ikke statsfinansielt holdbart.

Forudsættes det, at væksten på ca. 500 campingbiler har fortrængt et tilsvarende antal større personbiler, hvoraf der ellers ville have været betalt ca. 100.000 kr. mere i registreringsafgift end der er blevet betalt for den gennemsnitlige campingbil, kan statens tab skønnes til ca. 50 mill. kr.

Regeringen foreslår derfor, at bestemmelsen om den særligt gunstige afgiftsberigtigelse for campingbiler præciseres med krav om mindst 4 sovepladser og en ændring med hensyn til størrelsen af bilerne fra 2 ton tilladt totalvægt til 2 ton egenvægt. Herved skulle ordningen kunne normaliseres samtidigt med, at ”rigtige” campingbiler fortsat kan få glæde af ordningen.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 8

Den foreslåede ændring præciserer, at der med campingbiler forstås køretøjer med en egenvægt over 2 t, som utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer. Både præciseringen med hensyn til størrelse af bilen og overnatningsfaciliteterne, har til formål at begrænse mulighederne for at få almindelige større personbiler kategoriseret som campingbiler.”

Ved lov nr. 541 af 6. juni 2007 om ændring af registreringsafgiftsloven og vægtafgiftsloven blev den særligt gunstige afgiftsberigtigelse for campingbiler ophævet. Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår blandt andet (Folketingstidende 2006-2007, tillæg A, L 217, s. 7830):

”1.5. Stramning for autocampere

Det har vist sig, at den lempelige registreringsafgift for campingbiler er blevet udnyttet på en uhensigtsmæssig måde, idet almindelige større personbiler – oftest af MPV-type – ombygges til campingbiler, hvor omkostningerne ved ombygningen har været meget begrænsede, således at disse biler i praksis substituerer almindelige personbiler. Dette er både af miljømæssige og statsfinansielle hensyn uhensigtsmæssigt. Miljømæssigt fordi almindelige familier derved anskaffer en større og tungere bil, end de har brug for, og statsfinansielt fordi provenuet fra registreringsafgiften af personbiler derved udhules.

Det foreslås, at hovedreglen fremover bliver, at der for campingbiler betales registreringsafgift som for almindelige personbiler, men at værdigrundlaget er uden udgiften til campingindretningen.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltalte blev i juni 2011 bragt til standsning under korsel på offentlig vej i autocamperen uden at medbringe bilens campingudstyr, herunder bord, gasblus og liggeunderlag, og efter tiltaltes forklaring lægger landsretten endvidere til grund, at tiltalte i foråret 2011 i flere tilfælde havde foretaget tilsvarende korsler. Under disse korsler var autocamperen således ikke indrettet til ophold og beboelse og blev dermed anvendt i strid med betingelserne for køretojets afgiftsberigtigelse som autocamper med lav afgift. Forholdet findes at kunne tilregnes tiltalte som i hvert fald groft uagtsomt, og i det anførte omfang findes tiltalte herefter skyldig i tiltalen. Der er ikke grundlag for strafbortfald i medfør af straffelovens § 83.

Straffen nedsættes til en bøde på 10.000 kr. med forvandlingsstraf af fængsel i 10 dage.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at τ straffes med en bøde på 10.000 kr.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 10 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

Kan fuldbyrdes

Nordjællands Politi, den 20214

Christina Jensen
Overassistent

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 6. maj 2013

Retten nr. 1-284/2013

Politiets nr. 0900-85190-00019-12

Anklagemyndigheden

mod

T
Født marts 1963

Anklageskrift er modtaget den 21. januar 2013.

T er tiltalt for

overtrædelse af registreringsafgiftsloven, lovbekendtgørelse nr. 615 af 7. juni 2012, jf. de tidligere lovbekendtgørelser nr. 836 af 1. juli 2011, nr. 112 af 21. september 2010, nr. 638 af 25. juni 2008 og nr. 804 af 29. juni 2007, § 27, stk. 1, nr. 4, jf. § 5a, stk. 2, jf. § 1,

ved i en periode fra den 9. oktober 2007 til den 2. juni 2011, groft uagtsomt at have haft rådighed over og anvendt et afgiftspligtigt køretøj af mrk. Land Rover Discovery 3, reg.nr. til kørsel i Danmark i bl.a.

og kommune, i strid med de betingelser, der gælder for køretøjets afgiftsberigtigelse som autocamper med lav afgift, idet camperudstyret var bortfjernet fra køretøjet, bortset fra en vandhane, ligesom tiltalte og hendes hustru senest den 2. juni 2011 kl. 15.47 anvendte køretøjet på

ved , i strid med de betingelser, der gælder for køretøjets afgiftsberigtigelse. idet tiltalte og hustruen anvendte køretøjet, der var indregistreret som autocamper med lav afgift, selvom camperudstyret var bortfjernet fra køretøjet, bortset fra en vandhane, alt hvorved statskassen blev unddraget 175.430 kr. i registreringsafgift.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T , har forklaret, at han købte autocamperen i september

2006 i XI i . Det var et førstegangskøb. Han købte bilen, fordi han var fodboldtræner og havde behov for en bil med plads til mange passagerer. Det var også hensigtsmæssigt at kunne overnatte i den i forbindelse med stævner. Prisen var i overensstemmelse med den pris, de gerne ville give. Det var hans hustru, der valgte bilen. Han havde også kigget på en Folkevogn og en Audi, der var lidt dyrere. De købte bilen i , hvor tiltalte kommer fra. Da han købte bilen, fik han oplyst, at han skulle køre rundt med det udstyr, der lå i bilen. Han spurgte ikke nærmere ind til hvorfor. Det gjorde han bare ikke. Han tænkte ikke nærmere over det. Han var lidt konfus, da hans fader lige var død. Det var den samme dag, de tog beslutningen om bilkøbet. Han husker ikke nærmere, hvad der blev talt om ved bilkøbet. Han husker ikke, om han, da han købte bilen, var inde i afgiftsreglerne. Han blev i hvert fald opmærksom på dem noget senere. Han talte om reglerne med en bekendt, der også havde en tilsvarende bil. Det har nok været omkring efteråret 2007. Han pillede camperudstyret ud nogle gange, når han var på containerpladsen. Han havde det også ude, den dag, da de blev stoppet af politiet. Han har ikke haft udstyret ude i længere perioder. Det er kun bord og gasblus og en pose med slanger, som har været taget ud. Liggeunderlag har han også haft taget ud. Vandhanen er en konstruktion. Den har han ikke kunnet fjernet. Han har kun taget de løse dele ud. Det var, når han skulle køre med store ting, at han tog losdelene ud. Når de kørte til sportsstævner, havde han ikke taget tingene ud.

Anklageren foreholdt fra telefonisk afhøringsrapport af 21. november 2012 (bilag 10a), hvoraf fremgår, at tiltalte til politiet forklarede, at han kort efter købet i 2006 havde aflagt camperudstyret i garagen. Hertil har tiltalte forklaret, at betjentens referat er helt forkert. tiltalte har kun haft udstyret pillet ud ca. 10 gange i alt. Han tog tingene ud, selv om han vidste, at tingene skulle være i bilen. Han satte sig dog ikke nærmere ind i reglerne. Han fik et stykke papir, da han købte bilen. Det var en attest. Forevist toldattest af 14. juli 2006 (bilag 8) har tiltalte bekræftet, at det var den attest, som han fik sammen med fakturaen på bilen. Han husker ikke, om han læste attesten, da han fik den. Han vidste godt, at man ikke måtte bygge om på bilen. Herved forstår tiltalte, at man ikke må foretage konstruktive ændringer, på samme måde, som man ikke må sætte sæder i en gulplade-bil. Han har ikke opfattet, at han ændrede konstruktionen i autocamperen ved at tage losdele ud. Han er ikke så god til at sætte sig ind i regler.

Adspurgt af sin forsvarer har tiltalte forklaret supplerende, at bilens særlige konstruktioner i hans verden består i, at man kan slå taget op og bo i bilen. Derudover er der meget plads og overnatningsmuligheden. Det lille køkken med vand er også væsentligt. Det er rart at have, når man er af sted. Tiltalte forklarede om, hvordan bilens køkken er indrettet bag i bilen. Der er bl.a. et batteri, som driver vandpumpen, og slanger til afløb skal kobles på, når man skal benytte vasken. Vasken er bygget ned i bilen. Der er også indbyggede opbevaringsrum. Man kan ikke skrue køkkenet af. Han har i hvert fald aldrig forsøgt, om man kan. Når man løfter midtersædet op, er der en bordenshol-

der fastmonteret i gulvet. Heri kan man placere et aluminiumsrør, hvorpå der kan monteres en bordplade. Bordpladen og røret tager man ned, når det ikke er i brug. Tiltalte foreviste diverse losdele fra bilen, herunder bordben, ledninger og slanger. Derudover foreviste tiltalte et gasblus placeret i en der-til indrettet taske. Tasken kan placeres under sædet.

Det er disse losdele og liggeunderlag, der har været taget ud en gang imellem. Gasblus benytter tiltalte normalt uden for bilen. Det er ikke monteret i køkkendelen af bilen. Der følger en gasbeholder med, som man kober selv ved siden af.

Bilen er egnet til syv personer. De bageste sæder kan klikkes ud. Det giver plads til bordet. Han ved ikke, om de øvrige sæder kan afmonteres.

Han havde taget slanger, gasblus, bordben, bordplade og liggeunderlag ud, den dag, han blev stoppet; men man kan ikke sige, at køkkenet var taget ud af bilen, da det er en fast konstruktion.

Da de blev stoppet ved _____ blev de vinket til siden af en politimand. Der kom nogle medarbejdere fra SKAT til. En fra SKAT stod og filmede, hvilket han bad vedkommende om at lade være med. Han fik at vide, at der var tale om en film til intern brug og tillod derfor, at SKAT kunne fortsætte med at filme. På et senere tidspunkt fik han oplyst, at filmen var blevet vist på TV, hvilket skuffede ham meget. Han er meget utilfreds, og han har bedt sin tidligere advokat om at gøre noget ved det, men der er ikke sket noget.

Da de havde fået gennemgået bilen ved _____ fik de oplyst, at de kunne køre hjem. Der blev nævnt noget med en afgift.

Kontrollen fandt sted i juni 2011, i januar 2012 modtog han et brev fra SKAT (bilag L). Han fandt det stødende, at sådan et brev kom efterfølgende. Det burde være gjort før. Han blev derfor gal, da han fik brevet.

Afgørelsen om betaling af registreringsafgift blev ikke påklaget. Tiltaltes daværende advokat oplyste, at man ikke kunne få afgørelsen ændret. Der var ikke noget at gøre. Tiltalte valgte at stole på sin advokat og betalte i overensstemmelse med afgørelsen. I dag er han ikke enig i, at han skal betale afgiften. Han agter at søge pengene tilbage.

Han er ikke enig i, at køkkenmodulet ikke var monteret. Forevist toldattest har tiltalte forklaret, at han ikke af toldattesten kan se, at "alt campingudstyr skal medbringes ved kørsel". Tiltalte har forklaret sin tidligere advokat, hvad der var, og hvad der ikke var i bilen. Advokaten oplyste, at de alene skulle påklage værdiansættelsen.

Foreholdt sagsfremstillingen i SKATs afgørelse af 28. september 2011

(bilag 6) har tiltalte forklaret, at udstyret kun var taget ud og lagt i garagen den konkrete dag. De havde hjulpet nogle venner, der havde holdt konfirmation, med nogle borde og stole..

Han ved ikke, hvorfor der er noteret, at en bæk ikke var medbragt.

V | har som vidne forklaret, at hun er ansat i SKAT og den 2. juni 2011 deltog i aktion ved . De kontrollerede bilers registreringsafgift. Tiltalte blev stoppet. Vidnet håndterede sagen. Bilen var på nedsat afgift. Hun bad om at få fremvist camperudstyret. Tiltalte oplyste, at bord, soveposer, gasblus og liggeunderlag lå hjemme i garagen. De gennemgik køretøjet og konstaterede, at det forholdt sig som forklaret. Der var ikke andet af udstyret end en fastmonteret vandhane og vask. Der var heller ikke nogen bordplade. En plade, der benyttes ved etablering af sovepladser, var heller ikke medbragt. Den fastmonterede bordbensholder har givetvis været til stede i bilen. Når hun har skrevet "- køkken" skyldes det, at man ikke var i stand til at etablere en køkkenfacilitet med det medbragte udstyr. Betingelsen for afgiftsfritagelse er, at disse dele medbringes.

Tiltalte forklarede vidnet, at tingene lå hjemme i parrets garage. Han forklarede ikke hvorfor eller hvor længe. Hun spurgte vist heller ikke. Hun oplyste tiltalte, at det var en betingelse for afgiftsfritagelsen, at delene blev medbragt. Hun oplyste, at det ville blive undersøgt, om der var basis for at opkræve fuld registreringsafgift. Det var tiltalte trist over.

Adspurgt af forsvareren har vidnet supplerende forklaret, at hun har skrevet sagsfremstillingen i SKATs afgørelse af 28. september 2011 (bilag 6).

Den konstruktive ændring, hun har omtalt i afgørelsen, er en afmontering af campingudstyret. Fjernelsen af løsele kan karakteriseres som en konstruktiv ændring. Der var ikke noget, der var skruet ud af bilen.

Når hun har skrevet, at køkkenmodulet ikke var monteret, er det ikke vask og vandhane, hun har sigtet til. Det, der sigtes til, er det manglende gasblus, der kan monteres i køkkenets svingarm. Svingarmen er en løs genstand, der monteres, når gasblusset skal opsættes. Gasblusset skal være i bilen, men man behøver ikke at køre med gasblusset opstillet. Det var løsele, der manglede.

Foreholdt Fortegnelse af 19. september 2006 (bilag 9) har vidnet forklaret, at denne fortegnelse er grundlaget for bilens afgiftslempelse. Det er ikke et dokument, som bilens køber får udleveret; det er kravene til konstruktøren af ændringerne.

Foreholdt toldattesten (bilag 8) har vidnet forklaret, at bilen skal kunne bruges til beboelse. Der kan godt være forskelle på toldattester. Nogle gange

står der udtrykkeligt, at alle løsdele skal medbringes.

Vidnet har været med til andre kontrolaktioner i 2011 i hele Nordsjælland, på Sydsjælland og andre steder.

V2 har som vidne forklaret, at hun er ansat og uddannet i SKAT og har med straffesager at gøre. Hun beskæftiger sig alene med registreringsafgiftssager. Hun forbereder tiltalebegæring, herunder begæringen i denne sag. Hun har også udarbejdet ansvarsredegørelsen i sagen. Hun har indstillet, at der skulle rejses tiltale om forsætlig overtrædelse. I de tilfælde er straffen en frihedsstraf og tillægsbøde. Ved forsæt kræves bøde på halvdelen af registreringsafgiften. Hun har skrevet sin redegørelse på baggrund af oplysningerne fra kontrolaktionen. Den var ikke indrettet til beboelse på standsningstidspunktet. Hun har haft alle sagens akter til sin rådighed.

Foreholdt bodeforlæg af 20. november 2012 og 23. januar 2013 (bilag J og K) har vidnet forklaret, at der ved bodeudmåling i disse sager er lagt vægt på, at der var tale om et enkeltstående forhold. Der er ikke tale om en praksisændring. Der udmåles blot en ordensbøde ved enkelttilfælde. Ved grov uagtsomhed sondrer man mellem længerevarende overtrædelse og enkeltstående overtrædelser.

En enkeltstående overtrædelse på mellem en uge og en måned koster 3.000 kr. i bøde. Er varigheden på 1-2 måneder koster det en bøde på 4.500, og ved en varighed af 2-3 måneder udmåles bøden til 7.500 kr. Er overtrædelser foregået i en periode på mere end tre måneder, beregnes bøde på baggrund af registreringsafgiften. De første 30.000 ganges med 0,25. Resten ganges med 0,5 og summen nedrundes herefter til nærmeste titusinde kr. Derfor vil et bodeforlæg i denne sag være på

30.000	-->	30.000*0,25 = 7.500 kr.
175.430-30.000 = 145.430	-->	145.430*0,5 = <u>72.715 kr.</u>
I alt:		80.215 kr.
Afrundet		80.000 kr.

V3 har som vidne forklaret, at hun er tiltaltes ægtefælle og arbejder som hjemmegående, men er ved at starte en netbutik. Hun er uddannet kosmetolog. Landroveren blev købt i i 2006 hos en forhandler. De købte bilen dér, da hendes mand er fra . Tiltalte købte bilen i forbindelse med sin faders død. De kunne rigtig godt lide bilen. Tiltalte var fodboldtræner med mange ture rundt i Danmark. Det var derfor praktisk at kunne bruge bilen som camper. Bilen har derfor været benyttet til overnatning af tiltalte og deres sønner. Vidnet har aldrig selv benyttet bilen til overnatning. I det daglige har det været vidnet, der har benyttet bilen. Tiltalte har kørt i sin firmabil på gule plader. Vidnet sender til løsdelen i bil-

en. De lå der bare, og det var praktisk, da de jo skulle bruges en gang imellem. Der var plads nok i bagagerummet.

Løsdelene har ligget i bilen. Dagen før kontrolaktionen havde tiltalte og vidnet kørt borde og stole over til en konfirmation. Da var løsdelene ude. Tilsvarende har været tilfældet, når tiltalte har været på containerpladsen. Løsdelene blev lagt tilbage i bilen nogle timer efter en sådan tur på containerpladsen. Det var jo der de lå.

Hun vidste ikke, at der var krav om, at alle løsdelene skulle være i bilen. Forholdt toldattesten, har vidnet forklaret, at hun ikke kender den.

Adspurgt af anklageren har vidnet supplerende forklaret, at det var et fælles ønske, at vidnet og tiltalte ville have Landroveren. Hun havde en veninde, der havde en tilsvarende bil, og hun kunne godt lide den type bil. Hun var meget forhuppet på den. De havde talt om at købe bilen, før svigerfaderens dødsfald, men den blev hentet i forbindelse med begravelsen.

Det er ikke sket, at løsdelene er blevet liggende i garagen, når de havde været taget ud.

Hun var ikke klar over, at der var nogle juridiske grunde til at have løsdelene liggende i bilen. Det har hun aldrig hørt om.

Der har været fremlagt toldattest for den i sagen omhandlede bil. Af attestens klausul 27 fremgår følgende tekst:

"Campingbiler

Den foretagne afgiftberigtigelse gælder kun, så længe den tilladte totalvægt er på mindst 2 tons, og køretøjet utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer."

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Retten's begrundelse og afgørelse

En indehaver af en bil omfattet af en lempet afgiftsats har en særlig opfordring til at påse, at betingelserne for denne lempelse er og forbliver overholdt i forbindelse med køretøjets anvendelse. I den foreliggende sag er den generelle opfordring bestyrket ved tiltaltes modtagelse af toldattest i forbindelse med købet, hvoraf fremgår blandt andet, at den foretagne afgiftsberigtigelse kun gælder, så længe køretøjet utvivlsomt er konstrueret og indrettet til beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer.

Tiltalte blev den 2. juni 2011 kl. 15.47 i forbindelse med en kontrolaktion på vejen ved antruffet i køretøjet, hvor det blev konstateret, at det til bilen hørende camperudstyret var bortfjernet fra køretøjet, bortset fra en vandhane. Tiltalte har uden forbehold erkendt, at han ved denne og en række øvrige lejligheder i den i anklagen omhandlede periode har fjernet gasblus, slanger til vand og afløb, bordben, bordplade og liggeunderlag fra sin Landrover forud for kørsel med denne på offentlig vej.

Uden disse til bilen hørende indretninger kan bilen ikke benyttes til at sove i eller til at tilberede mad i, hvorfor kravet i registreringsafgiftslovens § 5a, stk. 2, 2. pkt., jf. 1. pkt., om indretning til ophold og beboelse ikke er opfyldt.

Retten finder derfor tiltalte skyldig i den rejste tiltale.

Straffen fastsættes til en bøde på 80.000 kr., jf. registreringsafgiftsloven, lovbekendtgørelse nr. 615 af 7. juni 2012, jf. de tidligere lovbekendtgørelser nr. 836 af 1. juli 2011, nr. 112 af 21. september 2010, nr. 638 af 25. juni 2008 og nr. 804 af 29. juni 2007, § 27, stk. 1, nr. 4, jf. § 5a, stk. 2, jf. § 1.

Ved bødens udmåling har retten lagt vægt på størrelsen af den unddragne registreringsafgift og varigheden af den periode, hvori overtrædelserne har fundet sted.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

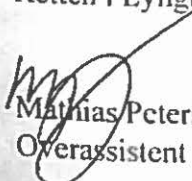
T skal betale en bøde på 80.000 kr.

Forvandlingsstraffen for boden er fængsel i 30 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Seerup
Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Lyngby, den 7. maj 2013

Mathias Petersen
Overassistent